

Bibelstudium og bønner for “de åtte dagene”

DAG 1

*Da sto en lovkyndig fram og ville sette Jesus på prøve.
«Mester», sa han, «hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?»
(Luk 10,25)*

Herre, hjelp oss å leve et liv vendt mot deg

Lesetekst

Romerne 14,8-9
Salme 103,13-18

Til ettertanke

«Hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?» Dette avgjørende spørsmålet, som en lovkyndig stilte Jesus, utfordrer enhver troende. Det får konsekvenser for meningen med livet på jorden og for evigheten. Et annet sted i Bibelen gir Jesus oss den ultimate definisjonen på evig liv: «... at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus.» (Joh 17,3) Å kjenne Gud betyr å oppdage og gjøre hans vilje i livene våre. Alle mennesker ønsker et rikt liv preget av sannhet, og Gud ønsker dette for oss også (jf. Joh 10,10). St. Ireneus sa, «Guds ære er det helt levende mennesket».

Livets eksistensielle realiteter med splid, egoisme og lidelse fjerner oss ofte fra å søke Gud. Jesus levde ut mysteriet om fortrolig samfunn med Faderen. Han som ønsker å fylle alle sine barn med fyllden av hans evige liv. Jesus er «Veien» som leder oss til Faderen, vårt endelige mål.

Vår søken etter evig liv bringer oss nærmere Jesus, og på den måten også nærmere hverandre i det vår fortrolighet blir styrket på veien mot kristen enhet. La oss være åpne for vennskap og samarbeid med kristne fra alle kirker, mens vi ber for dagen da vi alle kan stå sammen ved Guds bord.

Bønn

Livets Gud,
Du har skapt oss til liv, og liv i overflod.
Lær oss å gjenkjenne lengselen i våre brødre og søstre etter evig liv.
I det vi følger Jesu vei med beslutsomhet, må vi få lede andre til deg.
Vi ber i Jesu navn. Amen.

DAG 2

*Han svarte: « Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv.»
(Luk 10,27)*

Herre, hjelp meg til å elske deg, min neste og meg selv med alt jeg er

Lesetekst

5 Mosebok 10,12-13

Salme 133

Til ettertanke

Den lovkyndiges svar kan kanskje virke enkelt, hentet fra Guds velkjente bud. Men å elske Gud på denne måten, og vår neste som oss selv, kan ofte være vanskelig.

Guds befaling om å elske ham krever dyp overgivelse og innebærer å oppgi oss selv helt, og ofre våre hjerter og sinn for å tjene Guds vilje. Vi kan be om nåde til å følge Kristi eksempel, han som ga seg selv fullt og helt og sa: «...ikke min vilje skje, men din!» (Luk 22,42) Han viste også sin store kjærlighet til alle, inkludert sine fiender. Vi får ikke velge vår neste. Å elske dem betyr å være oppmerksom på deres behov, akseptere deres svakheter og oppmuntre deres håp og ambisjoner. Den samme holdningen er nødvendig på veien til kristen enhet, med tanke på våre ulike tradisjoner.

Kallet til å elske vår neste “som oss selv” minner oss om behovet for å akseptere oss selv som vi er, bevisste på Guds medfølende blikk på oss, alltid klar til å tilgi. Tenk på at vi er Guds elskede skapninger. Respekter deg selv. Søk fred med deg selv. På samme måte kan vi alle be om nåde til å elske og akseptere vår egen kirke eller trosfellesskap, med dens feil. Og betro alt til Faderen som gjenoppretter oss gjennom Den hellige ånd.

Bønn

Herre, gi oss den nåde å kjenne deg dypere,
slik at vi kan elske deg med alt vi er.

Gi oss et rent hjerte, så vi kan elske vår neste som oss selv.

Må Den hellige ånds gave gjøre oss i stand til å gjenkjenne

ditt nærvær i våre brødre og søstre,

slik at vi kan elske hverandre med den samme

ubetingede kjærligheten du har for oss.

Ved Kristus, vår Herre. Amen.

DAG 3

*“Hvem er så min neste?”
(Luk 10,29)*

Herre, åpne våre hjerter for dem vi ikke ser

Lesetekst

Romerne 13,8-10

Salme 119,57-63

Til ettertanke

Den lovkyndige ønsket å rettferdiggjøre seg selv i håp om at dem han var kalt til å elske, tilhørte hans egen tro og folk. Dette er et naturlig menneskelig instinkt. Når vi inviterer mennesker til våre hjem, er det som regel noen som deler vår sosiale status, vårt syn på livet og våre verdier. Det er en grunnleggende menneskelig tilbøyelighet å foretrekke det som er kjent og kjært. Det kan også sies om våre kirkelige fellesskap. Men Jesus tar den lovkyndige mannen, og hans øvrige tilhørere, dypere inn i deres egen tradisjon ved å minne dem om plikten til å elske og ønske alle velkommen, uavhengig av religion, kultur eller sosial status.

Evangeliet forkynner at det å elske dem som er lik oss, ikke er noe spesielt. Jesus leder oss mot en radikal visjon av hva det vil si å være menneske. Lignelsen illustrerer tydelig hva Kristus forventer av oss: Å åpne våre hjerter og leve på hans måte ved å elske andre slik han elsker oss. Faktisk svarer Jesus den lovkyndige ved å stille et annet spørsmål: Det handler ikke om “hvem er så min neste”, men “hvem viste seg som en neste for ham som ble overfalt?”

Tiden vi lever i preges av usikkerhet og frykt, og dette skaper en virkelighet der mistillit og usikkerhet preger våre relasjoner. I dag er lignelsens utfordring til oss følgende: Hvem er jeg en neste for?

Bønn

Kjærlighetens Gud,
du som skriver kjærlighet på våre hjerter,
innprent i oss mot til å se forbi oss selv og se
vår neste i dem som er annerledes enn oss, slik at vi
i sannhet kan følge Jesus Kristus, vår bror og vår venn,
som er Herre for evig og alltid. Amen.

DAG 4

*Han så ham, men gikk utenom og forbi
(Luk 10,31)*

Må vi aldri vende oss bort fra dem som lider

Lesetekst

Jesaja 58,6-9a
Salme 34,15-22

Til ettertanke

Presten og levitten som gikk rett forbi, kan ha hatt gode religiøse grunner for å la være å hjelpe: Kanskje var de på vei til å utføre visse religiøse ritual og ville ha risikert å bli seremonielt urene dersom mannen viste seg å være død. Likevel kritiserer Jesus ved mange anledninger de religiøse lederne for å framheve religiøse lover og forskrifter på bekostning av plikten til alltid å gjøre godt mot andre.

Leseteksten for Bønneuken for kristen enhet begynner med beretningen om hvordan den lovkyndige ønsket å rettferdiggjøre seg selv. Presten og levitten i lignelsen ville ha sett på seg selv som skyldfrie i måten de handlet på. Hvor langt er vi som kristne forberedt på å gå utover konvensjonen? I visse tilfeller kan vi ha utviklet en religiøs og kulturelt betinget nærsynthet som forhindrer oss i å se klart hva våre trossøsken fra andre kristne tradisjoner har å komme med. Når vi åpner våre øyne for å se hvordan Guds kjærlighet blir åpenbart i våre kristne brødre og søstre, blir vi dratt nærmere hverandre og inn i dypere fellesskap med dem.

Lignelsen Jesus forteller utfordrer oss ikke bare til å gjøre godt, men også til å utvide vårt synsfelt. Vi lærer ikke hva som er sant og rett kun fra dem som deler vår bekjennelse eller religiøse verdensbilde, men ofte fra dem som er ulike oss selv. Den barmhjertige samaritan er ofte den vi ikke forventer.

Bønn

Herre Jesus Kristus,
når vi vandrer med deg mot enhet, må våre
øyne ikke vike, men være vid åpne for verden.
Når vi reiser gjennom livet, må vi stoppe og rekke
ut vår hånd, forbinde dem som er skadet, og slik
erfare ditt nærvær i dem. Du som lever og regjerer
for evig og alltid. Amen.

DAG 5

*Han gikk bort til ham, helte olje og vin på sårene hans og forbandt dem.
(Luk 10,34)*

Herre, hjelp oss å se andres sår og finne håp

Lesetekst

Joel 2,23-27

Salme 104,14-15, 27-30

Til ettertanke

Den barmhjertige samaritanen gjorde det han kunne med de midlene han hadde til rådighet: Han helte olje og vin på sårene, forbandt dem og løftet mannen opp på eselet sitt. Han gikk enda lenger ved å love å betale for pleien. Når vi ser verden gjennom samaritanens øyne, kan enhver situasjon bli en anledning til å hjelpe dem som er i nød. Det er slik kjærlighet gir seg til kjenne. Lignelsen om den barmhjertige samaritan motiverer oss til å stille oss selv spørsmålet: Hvordan behandler jeg min neste? Han ga olje og vin, fikk mannen tilbake på beina og ga ham håp. Hva kan vi gi, slik at vi også kan bli en del av Guds gjenopprettende verk i en sønderknust verden?

Det at verden er istykkerslått kommer til uttrykk i usikkerhet, frykt, mistillit og splid. Dessverre finner vi også slik splittelse blant kristne. Selv om vi feirer sakramentene eller andre helbredende ritualer for forsoning og trøst, ofte ved bruk av olje eller vin, holder vi fast ved uenighet og splid som sårer Kristi kropp. Gjenopprettelsen av vår kristne enhet fremmer nasjoners helbredelse.

Bønn

Nådige Gud,
du som er kilden til all kjærlighet og godhet:
Gjør oss i stand til å se vår nestes behov.
Vis oss hva vi kan gjøre for å bringe legedom.
Form oss så vi kan elske alle våre brødre og søstre.
Hjelp oss å overvinne alle splidens hindringer,
slik at vi kan bygge en verden av fred til alles beste.
Takk for at du gjenoppretter og fornyer ditt skaperverk
og leder oss mot en fremtid fylt av håp.
Du som er Herre over alt, i går, i dag og til evig tid. Amen.

DAG 6

*Så løftet han mannen opp på eselet sitt og tok ham med til et herberge og pleiet ham.
(Luk 10,34)*

Herre, gjør våre kirker til “herberger” som tar imot dem som lider

Lesetekst

1 Mosebok 18,4-5
Salme 5,11-12

Til ettertanke

Mannen som falt i hendene på røvere, ble tatt hånd om av en samaritan. Samaritanen så forbi fordommer og forutinntatte meninger. Han så et menneske i nød og tok ham med til et herberge. «Neste morgen tok han fram to denarer, ga dem til verten og sa: ‘Sørg godt for ham. Og må du legge ut mer, skal jeg betale deg når jeg kommer tilbake.’» (Luk 10,35)

Gjestfrihet og solidaritet er grunnleggende trekk ved ethvert menneskelig samfunn. De krever at fremmede, utlendinger, migranter og hjemløse ønskes velkommen. Men når vi konfronteres med usikkerhet, mistenksomhet og brutalitet, mister vi fort tilliten til vår neste. Gjestfrihet er en viktig bekreftelse av evangeliet, spesielt i sammenhenger med religiøs og kulturell pluralisme. Det å ønske ‘den andre’ velkommen, for deretter å bli ønsket velkommen sely, er selve kjernen av økumenisk dialog. Kristne blir utfordret til å forvandle kirkene våre til herberger der våre ‘nester’ kan møte Kristus. Slik gjestfrihet er et tegn på den kjærlighet som kirkene våre har for hverandre og for alle.

Når vi som kristne beveger oss forbi våre egne kirkelige tradisjoner og velger å praktisere økumenisk gjestfrihet, går vi fra å være fremmede til å være en neste.

Bønn

Kjærlighetens Far,
i Jesus har du vist oss gjestfrihetens betydning
ved å sørge for vår sårbare menneskehet.
Hjelp oss å bli et fellesskap som ønsker dem som føler seg
forlatt og fortapt, velkommen i huset vi bygger med plass til alle.
Må vi komme nærmere hverandre når vi tilbyr verden din ubetingede kjærlighet.
Vi ber om dette i Den hellige ånds enhet. Amen.

DAG 7

*Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som ble overfalt av rovere?
(Luk 10,36)*

Herre, vi oss hvordan vi skal handle overfor vår neste

Lesetekst

Filipperne 2,1-5

Salme 10,17-18

Til ettertanke

Etter å ha fortalt lignelsen, spurte Jesus den lovkyndige: Hvem var det som viste seg som en neste for mannen som ble overfalt? Mannen svarte «den som viste barmhjertighet». Han sier ikke «samaritanen» og vi kan anta at fiendtligheten mellom samaritanene og jødene gjorde det vanskelig å innrømme dette svaret. Ofte oppdager vi vår «neste» i uventede mennesker, til og med i mennesker som har navn eller bakgrunner som er vanskelige for oss å snakke om. I dagens verden, der polariserende politikk og retorikk ofte setter mennesker fra ulike religiøse bakgrunner mot hverandre, utfordrer Jesus oss gjennom denne lignelsen til å se viktigheten av vårt kall til å krysse grenser og skillelinjer.

Som den lovkyndige mannen, blir vi utfordret til å reflektere over hvordan vi lever våre liv, ikke bare med tanke på om vi gjør gode gjerninger eller ikke, men om vi – slik som presten og levitten – forsømmer å handle med barmhjertighet.

Bønn

Hellige Gud, din sønn Jesus Kristus
kom til oss for å vise oss
barmhjertighetens vei.
Hjep oss ved din Ånd å følge hans
eksempel, og møte behovene til alle
dine barn, og slik gi et samlet kristent
vitnesbyrd om din vei som er
kjærighet og nåde.
Vi ber i Jesu navn. Amen.

DAG 8

*Da sa Jesus: "Gå du og gjør som han."
(Luk 10,37)*

Herre, må vårt felleskap være et tegn på ditt rike

Lesetekst

Romerne 12,9-13
Salme 41,1-2

Til ettertanke

Ved å bruke disse ordene – "Gå du og gjør som han" – sender Jesus hver og en av oss, og våre menigheter, til å leve ut hans formaning om å elske. Inspirert av Den hellige ånd blir vi sent ut for å være "andre kristuser", idet vi rekker ut våre hender til lidende mennesker med barmhjertighet og nåde. På samme måte som den barmhjertige samaritan handlet overfor den skadde mannen, kan vi også velge å ikke støte fra oss dem som er annerledes, men i stedet utvikle en kultur preget av nærhet og tillit.

På hvilken måte taler Jesu invitasjon om å «gå og gjøre som han» til meg? Hva innebærer dette kallet for mine relasjoner med mennesker fra andre kirker? Hvordan kan vi sammen vitne om Guds barmhjertige kjærlighet? Som utsendinger for Kristus (jf. 2 Kor 5,20) er vi kalt til forsoning med Gud og hverandre. Slik kan fellesskap slå rot og vokse i våre menigheter og i områder rammet av konflikt på tvers av ulike grupper, slik som i Sahel-regionen.

Når gjensidig tillit og fortrolighet øker, blir vi mer villige til å vise våre sår, også de som stammer fra våre menigheter, slik at Kristi kjærlighet kan åpenbares og lege oss gjennom gjensidig omsorg og kjærlighet. Å sammen etterstrebe kristen enhet hjelper oss å gjenoppbygge relasjoner, slik at brutalitet kan bli erstattet av solidaritet og fred.

Bønn

Himmelske Far, vi takker deg for Den hellige ånds gave,
Livgiveren, som gjør oss åpne for hverandre, løser konflikt,
og styrker våre fellesskapsbånd.
Må vi vokse i gjensidig kjærlighet til hverandre og i ønsket
om å trofast gjøre evangeliet kjent, slik at verden kan samles
i enhet og ønske Fredsfyrsten velkommen.
Ved Kristus, vår Herre. Amen.